

по оученитѣ Свѣщенници са виждатъ намъ горделивы стѣдѣны. И слѣдъ сичкото това за бравамы що са бѣли по преди, ами ѿ хѣдимъ та си пѣтамы тѣхъ, и тѣи що то ни речѣтъ, тѣхъ си вѣрвамы: и такиѣ до-вѣлни са намыратъ по Болгаріѣ, който по-чѣватъ и дѣматъ чи не трѣвало многѣ оуче-нїе. Ахъ треклѣто не вѣжество! Ахъ всемъ слѣ виновна простота! Но азъ понѣже и-мамъ многѣ благоговѣнїе камъ свѣщеннытѣ лица, и за що то почитамъ и оученытѣ и неученытѣ Свѣщенници заради свѣщенство то имъ, за това и неща да са простирамъ на дѣлго да хоратѣвамъ за тѣхъ: това го ѿставамъ на другѣ пакъ свѣщенни лица и по достѣйни ѿ мене, тѣи нека хоратѣватъ за тѣхното исправленїе: и тѣка що то по-манѣхъ не камъ тѣхъ, но камъ моитѣ ѣ-диновѣрни братѣ Христїѣни хоратѣвахъ. За това си дохѣждамъ пакъ на пѣрвата рѣчь, и говорѣмъ: Когѣ ѣ до вѣлно самъ да си по прочѣтатъ и по запѣсватъ, виждамы явнѣ защо нашитѣ никогѣ не са ѿстѣли тѣлкоѣ ѿскѣдани та да не знаѣтъ совѣмъ не то да